21/03/2026

Πατρών Χρυσόστομος: «Τὶς ἄρα γε πταίει;»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πατρών

Κατά την ομιλία του, στην Ακολουθία της Δ΄ Στάσεως των Χαιρετισμών, στον Ιερό Ναό του Αγίου Ελευθερίου Πατρών, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρών κ. Χρυσόστομος, αναφέρθηκε στην παθολογία της σύγχρονης κοινωνίας και στον προβληματισμό και στις πολλές συζητήσεις που γίνονται τελευταία, γύρω από την παραβατικότητα στα σχολεία και

στην κάθε μορφή βίας που παρουσιάζεται στην κοινωνία.

Στο ερώτημα, «ποιος άραγε φταίει και ποιος ευθύνεται για όλο αυτό το τραγικό φαινόμενο;» ο Σεβασμιώτατος είπε μεταξύ άλλων:

«...Φταῖμε ὅλοι μας, γιατί τόσα χρόνια ἀνεχτήκαμε μοιρολατρικὰ τὸ ξέφτισμα τῶν παραδοσιακῶν καὶ ἠθικῶν ἀξιῶν. Ἀνεχτήκαμε τὴν ὕβρι τῶν Ἱερῶν καὶ Ὁσίων».

Υἱοθετήσαμε ἕνα τρόπο ζωῆς, ἀταίριαστο στὴν ψυχοσύνθεσή μας. Παρακολουθήσαμε μὲ ἀπάθεια τὸν πόλεμο ἐναντίον τῆς Ὀρθοδόξου πίστεώς μας, ἀδιαφορώντας γιὰ τὰ φρικτὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς τῆς ἀρνήσεως. Δυστυχῶς μὲ αὐτὴ τὴν ἀπάθεια συνεχίζομε νὰ συμπεριφερώμεθα καὶ στὴν συνέχεια.

Δὲν διαμαρτυρηθήκαμε γιὰ τὰ παιδαγωγικὰ συστήματα, τὰ ὁποῖα κατὰ καιροὺς ἐφαρμόστηκαν καὶ ὡδήγησαν στὴν καταστροφὴ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, στὴν ἀπαραχάραξη τῆς Ἱστορίας, στὴν ἀπαξίωση τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν, στὴν δημιουργία ὁλόκληρων γενεῶν ἀγραμμάτων, πού χαρακτηρίζονται γιὰ τὴν λεξιπενία καὶ τὴν ἀδυναμία χειρισμοῦ τοῦ Ἕλληνος λόγου.

Φτάνουμε στὸ σημεῖο, μειοψηφία ἀνθρώπων, νὰ ἐγείρουν θέματα καταργήσεως τῶν Ἱερῶν Συμβόλων, τῶν Εἰκόνων, τοῦ Σταυροῦ ἀπὸ τὴν Σημαία καὶ τόσα ἄλλα.

Σημειωτέον ὅτι ἡ στάσις τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, ἐπ' αὐτοῦ τοῦ θέματος, ἦτο ἄκρως ἱκανοποιητική.

Ἡ οἰκογένεια ἔχει ὑποστῇ μέγιστον τραυματισμὸ καὶ ἤδη διαλύεται μὲ ἀνεπανόρθωτες συνέπειες γιὰ τὰ παιδιά.

Τὰ θύματα, δυστυχῶς, ὅλης αὐτῆς τῆς καταστάσεως εἶναι τὰ παιδιά.

Τί μέλει γενέσθαι; Δὲν φτάνουν οἱ διαπιστώσεις. Χρειάζεται αὐτοκριτικὴ καὶ ἀποφάσεις ὥστε νὰ σταματὴσῃ πλέον, πρὶν εἶναι ἀργὰ αὐτὴ ἡ κατρακύλα, ποὺ ὁδηγεῖ μὲ μαθηματικὴ ἀκρίβεια στὴν καταστροφή.

Χρειάζεται μετάνοια, ἀπὸ ὅλους καὶ ἑνότητα δυνάμεων ὥστε νὰ περισώσωμε ὅ,τι ἀπέμεινε καὶ νὰ ξαναχτίσωμε τὸ οἰκοδόμημα τῆς κοινωνίας μας, πάνω σὲ γερὲς καὶ ἄσειστες βάσεις. Οἱ πειραματισμοὶ κατέληξαν σὲ ἀποτυχία. Ἡ υἱοθέτηση ξένων πρακτικῶν καὶ προτύπων ζωῆς, ὡδήγησε σὲ δάκρυα καὶ ναυάγια τῆς ζωῆς.

Ἐλᾶτε ὅλοι νὰ ἑνώσωμε τὶς δυνάμεις μας, ἡ Ἐκκλησία, ἡ Πολιτεία, οἱ Φορεῖς, οἱ Δάσκαλοι, οἱ Γονεῖς. Ἐλᾶτε νὰ κάνωμε βήματα ὁλοταχῶς πρὸς τὰ πίσω, ὄχι μὲ τὴν ἔννοια τῆς ὀπισθοδρομήσεως, ἀλλὰ μὲ τὴν ἔννοια τῆς ἀσφάλειας καὶ τοῦ ἐπαναπροσδιορισμοῦ τῆς ζωῆς μας. Εἰδ΄ ἄλλως εἴμαστε καταδικασμένοι νὰ

θρηνήσωμε σὲ ἐρείπια γιὰ τὰ ὁποῖα ἐμεῖς θὰ εἴμεθα ὑπεύθυνοι ἕνεκα τῆς ἀδιαφορίας μας, ἡ ὁποία καὶ ἐν τέλει θὰ εἶναι ἡ καταδίκη μας.

